

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 13 czerwca 2019 r.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (obecnie (...) spółka akcyjna w W.) wniosła o zasądzenie od (...) Company ((...)) w D. w Irlandii 250 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 6 marca 2018 roku do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że na podstawie umowy przelewu wierzytelności z 25 września 2017 r. nabył od K. S. wierzytelność przysługującą mu względem pozwanego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie EWG nr 295/91, z tytułu opóźnienia 21 września 2017 r. lotu na trasie z P. do L. o numerze (...), realizowanego przez pozwanego przewoźnika (pozew – k. 3-7).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) z siedzibą w D. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany podniósł zarzut braku jurysdykcji krajowej, zarzut braku legitymacji czynnej powoda z uwagi na nieważności umowy cesji oraz zarzut dokonania zapłaty należności objętej żądaniem pozwu (odpowiedź na pozew – k. 32-39).

Postanowieniem z dnia 29 listopada 2018 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie odmówił odrzucenia pozwu wobec nieuwzględnienia zarzutu braku jurysdykcji krajowej (postanowienie – k. 101).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

21 września 2017 r. odbył się rejs powietrzny o nr (...), którego przewoźnikiem na trasie z P. do L. był (...) Company w D. w Irlandii. Przyłot samolotu do portu docelowego uległ ponad trzygodzinnemu opóźnieniu (okoliczności bezsporne).

K. S. posiadał rezerwację na wskazany lot. Celem odbycia podróży stawiał się do odprawy pasażerów w wyznaczonym przez przewoźnika terminie (okoliczności bezsporne, dowód: karta pokładowa - k. 12).

25 września 2017 roku K. S. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowę cesji wierzytelności nr (...), na podstawie której przelał na rzecz cesjonariusza wierzytelność związaną z opóźnionym lotem (dowód: umowa cesji – k. 11-11v).

Powód pismami z 16 lutego 2018 r., nadanymi 23 lutego 2018 r., powiadomił (...) Company spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W., Oddział w Polsce o cesji wierzytelności, jednocześnie wzywając do zapłaty odszkodowania w wysokości 250 euro w terminie siedmiu dni (dowód: wezwanie do zapłaty, k. 9-9v; powiadomienie o zawarciu umowy cesji, k. 10).

Dnia 8 stycznia 2018 r. (...) Company w D. w Irlandii wystawił na rzecz K. S. czek w kwocie 500 euro, który został zrealizowany 9 marca 2018 r. (dowód: wydruk z wewnętrznego systemu finansowego stanowiący potwierdzenie zrealizowania czeku wraz z tłumaczeniem przysięgłym – k. 45-46).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych dokumentów oraz ich kserokopii złożonych do akt sprawy. Okoliczności stanu faktycznego jako przyznane przez stronę przeciwną, Sąd na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c. uznał za udowodnione, ponadto znajdują one potwierdzenie w złożonych do akt sprawy dokumentach, co do wiarygodności których Sąd nie miał wątpliwości, ponieważ składają się na spójny, logiczny, korelujący ze sobą obraz stanu faktycznego poddany ocenie Sądu w rozpoznawanej sprawie.

W dniu 2 sierpnia 2018 roku na podstawie art. 563 k.s.h. nastąpiło przekształcenie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w (...) spółkę akcyjną z siedzibą w W. (informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z KRS powoda, k 95-96).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Z okoliczności niniejszej sprawy wynika, że źródłem roszczeń powoda (...) spółki akcyjnej w W. była umowa przelewu wierzytelności zawarta z poprzednikiem prawnym powoda – pasażerem opóźnionego lotu nr (...), realizowanego przez pozwanego przewoźnika w dniu 21 września 2017 r., na mocy której K. S. przejął prawa do wierzytelności z tytułu roszczeń pasażera o odszkodowanie w związku z opóźnieniem spornego lotu na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady – Rozporządzenie WE nr 261/2004.

Zgodnie z art. 509§ 1 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Paragraf 2 precyzuje, że wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Powód opierał swoje roszczenie na regulacji zawartej w Rozporządzeniu (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającym rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz. U. UE L 2004/46/1). Ochrona na podstawie przepisów tego Rozporządzenia obejmuje nie tylko pasażerów lotów regularnych, ale również pasażerów lotów nieregularnych, w tym także loty stanowiące część zorganizowanych wycieczek (motyw piąty Rozporządzenia). W myśl art. 5 ust. 1 lit. c Rozporządzenia w przypadku odwołania lotu pasażerowie, których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 7, chyba że:

- i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu; lub
- ii) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu; lub
- i) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Stosownie do art. 7 ust. 1 rozporządzenia pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości:

- a) 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1.500 kilometrów,
- b) 400 EUR dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1.500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1.500 do 3.500 kilometrów,
- c) 600 EUR dla wszystkich innych lotów niż loty określone w lit. a) lub b).

Przy określeniu odległości, podstawą jest ostatni cel lotu, do którego przybycie pasażera nastąpi po czasie planowanego przylotu na skutek opóźnienia spowodowanego odmową przyjęcia na pokład lub odwołaniem lotu.

Uprawnienie do żądania odszkodowania zostało rozciągnięte na pasażerów lotów opóźnionych, jeżeli z powodu tych lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Taką wykładnię

przyjął Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 19 listopada 2009 roku w sprawach połączonych C-402/07 i C 432/07 mających za przedmiot wnioski o wydanie na podstawie art. 234 WE orzeczeń w trybie prejudycjalnym, złożone w postępowaniu C. S., G. S., A. S. p-ko (...) (C-402/07) oraz S. B., K. L. p-ko A. France SA (C-432-07).

Niekwestionowany pozostawał fakt, że lot nr (...) realizowany przez pozwanego w dniu 21 września 2017 r. z P. do L., którego uczestnikiem był K. S. był opóźniony. Pozwany nie negował również tego, że poprzednik prawny powoda stał się we właściwym czasie do odprawy i uczestniczył w rzeczonym locie.

Swoje stanowisko zmierzające do oddalenia powództwa pozwany motywował brakiem legitymacji czynnej powoda z uwagi na nieważności umowy cesji oraz spełnieniem dochodzonego pozwem żądania na rzecz K. S., pasażera opóźnionego lotu.

W realiach niniejszej sprawy uzasadniony okazał się, podniesiony przez pozwanego, zarzut spełnienia świadczenia na rzecz poprzednika prawnego powoda.

Pozwany wykazał, że spełnił świadczenie dochodzone pozwem w całości jeszcze przed wniesieniem pozwu, przedkładając na dowód wydruk z wewnętrznego systemu finansowego wraz z tłumaczeniem przysięgłym. Z treści wskazanego dowodu wynika, iż pozwany wydał K. S. w dniu 8 stycznia 2018 r. czek w kwocie 500 euro, który został zrealizowany w dniu 9 marca 2018 r.

Zgodnie z art. 512 k.c. dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż w dniu 25 września 2017 r. doszło do zawarcia umowy cesji między powodem a K. S.- pasażerem opóźnionego lotu. Powód zawiadomił zaś pozwanego o cesji wierzytelności dopiero 23 lutego 2018 r., a więc po spełnieniu świadczenia na rzecz pasażera (8 stycznia 2018 r.) i przed wytoczeniem powództwa w sprawie, co nastąpiło 30 marca 2018 r.

Wobec uwzględniania podniesionego przez pozwanego zarzutu spełnienia świadczenia, rozstrzyganie dalszych zarzutów uznać należało za zbędne.

W związku z powyższym powództwo podlegało oddaleniu wobec spełnienia świadczenia w całości, o czym Sąd orzekł jak w punkcie 1 tenoru wyroku.

Wobec oddalenia powództwa w całości o kosztach procesu orzeczono w myśl zasady finansowej odpowiedzialności za wynik sprawy na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Sąd obciążył kosztami poniesionymi przez pozwanego w całości powoda, jako stronę przegrywającą sprawę. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego będącego adwokatem w kwocie 270 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r., w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, tj. łącznie 287 zł (pkt 2 tenoru wyroku).

W., dnia 27 czerwca 2019 r.

SSR Małgorzata Rola

ZARZĄDZENIE

Doręczyć odpis wyroku wraz z uzasadnieniem pełnomocnikowi powoda.